

ג: עין משפט
נר מצוה

[illegible]

רבינו חננאל

ואוקינאט אפילו לרובן
דעמשיש סתוכס בחזקת
ראשו ורובו, משום דהא
דירח בקע, אלא בית דירא
דירח דקא, אפילו בית
מזר (ו)אשאו בית דירא.
אל מקרי בית דירא על
שרא ב' ד' מיה עז
א' מות לכו פני יותר
פ'ן, אמר מר פטרי מן
המזרח פני העקש ב' ב'
הני אל בחדא בית ב'
קרא בית, מוזה, שנאמר
ותבסח על מזרח ביתי,
מעקא, שנאמר י' הבנה
בית חרש, אינו חלול
שנאמר י' ימזכר בית
מושב וגו', וכחזי בערכי
המלחמה, מן האיש ש'
בנה בית חרש, געניש,
כחזי בעז נהאל י' לבית
שנאמר י' ימזכר בית
משחשתי ב' ואין מיתין
מ' עירוב, אמר י' טעמא,
יבית דאן ב' ארבע
אמות על ארבע אמות אל
דירא, אלא בית שישוי
מב' מיתין, ב' וקייא
מ' עירובי חצרות בית
שכנא ושישוי מבי
בזנר שמבזרי, (והא)
ב' ויש אסא ב' א' אמות,
אין עזר חצור שמבזרי,
ואל עשית ארבע עירובי ב'
אין עשית, משום דאתקן
לדירא אל חזי לדירא,
א' בזנרין ב' אמות,
ואין האתח ושהשפח
ותקלין ב' ואוקינאט א'
ב' דן חלקה כמו בית,
שיש ב' חלק בזנר, אין
דא רמז ב' חצור עזר
מתקללי פני מחתיר, ב'
חטא אפני לכו ב' אמות
ל' פתח ופתח ופתח
חלק ב' ב' חצור, אין
בית דקאי לדירא, אבל
אין דלפסיפא
לית ליה כחזי ב' חצור, רותה
גבוה ממ' אמה ומעטע
בזנר ומכחות.

סוכה פרק ראשון סוכה

בית. תימה האי בית מאי
ד מעברין (פירושין דף נז.
בית כך היא וכן לרבנן
רצ דאמר קרפא אחד

ואין עושין אותו עיבור בין שתי עיירות ואין
ההאחין והשותפין חולקין בו לימא רבי היא
ולא רבנן רבנן אפילו תימא רבנן עד כאן לא
קאמרי רבנן היתם אלא לענין סוכה דידית
ועייראי היא אבל לגבי בית דידית קבע הוא
אפי' רבנן מודו דאי אית ביה ד' אמות על ד'
אמות דיידי כה אפי' אינשי ואי לא דיידי ביה
אינשי: אמר מה פטור מן המזוזה ומן
המעקה ואין מטמא בנגעים ואינו נחלט
בכבתי ערי חומה ואין חוזרין עליו מעורכי
המלחמה מ"ט דבית כתיב כהו בכולהו ואין
מעורבין בו ואין משתתפין בו ואין מניחין
בכו עירוב מ"ט דלא חזי לדירה *עירובי
הצירות אין מניחין בו אבל *שיתוף מניחין
בכו מ"ט דלא גרע מחצר שבמבוי *דתנן
*עירובי הצירות כחצר שיתופי מבוי במבוי
והניחין בה עירובי הצירות כחצר והתנן *הנותן
לעירוב בבית שער אכסדרה ומרפסת אינו
עירוב יהדר שם אינו אוסר אלא אימא
*עירובי הצירות בבית שבחצר ושייתופי
מבואות כחצר שבמבוי והאי לא גרע מחצר
שבמבוי ואין עושין אותו עיבור בין שתי
עיריירות דאפי' כבורגנין לא משויין ליה מ"ט
כבורגנין חזו למילתייהו והאי לא חזי למילתיה
ואין האחין והשותפין חולקין בו טעמא דלית
ביה ד' אמות הא אית ביה ד' אמות חולקין
והתנן *האין חולקין את החצר עד שיהא
בה ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה
אלא אימא *אין בו דין חלוקה "כחצר דאמר
רב הונא חצר לפי פתחיה מתחלקת ורב
חסדא אמר 'נותן לכל פתח ופתח ארבע
אמות והשאר חולקין אותו בשוה דהני
מילי בית דלמהוי קאי יהבינא ליה חצר
האי דלמיסתר קאי לא יהבינן ליה
חצר: היתה גבוהה מעשרים אמה ובא
למעטה בכרים וכסתות לא הוי מעיט
ואע"ג

הואך דמומה פרק עושין
 ציב עביר לגמרי יתן
 הווא אליבא דרבנן ליתן
 חלו וואס פסלחא בר דר
 תמין לשני בחים בלא עיר
 חזן לה חומה במה יחבדו
 נעמן כל אחת ואחת במזל
 נבא לתריך שיגע וז לוו:
 ואש"י

לס אחד למרפסת ודרך המרפסת נכנסין ויוצאין כוונן.
עובר עליו: אלא הכי קאמר עירובי חצירות בבית שבה
חצרות שאין מדרסן. ויטעוהו במזלות דקמתי במבוי ה"ג קא
עירבה וקמתי לשומרי פירות א"ל ליידי שפוטו וטעמי
לחדס אדני: הא לא הוי למתליה. דבר דני עשוי לה
דבר הוה ורב קסדא: חצר מחלקתא לפי פסחים. חצר
יס וזה טעל כנגדן בית גדול אס בוא לחלק אדריה
ה טעל דביע לפי שבהצר בעל היצאה וביאה שדך
ה טעלן כפיחן חצר מחלקתא לפי הפסחים: ורב קסדא אמר
הפסח ואפילו הוא רב ר' אמונת טעל ד' אמונת במש
לוקא לטעול בחצר לא כרב הוה ולא כרב קסדא: דני
בבוסה מעשרים. פיסקן שמועוהו קן של כל בני הישיבה ש
ניתון בקרקעיהם להגביה: לא הוי מיעוט. שאין סופו

י עיירות. דהנן במסכת עירובין (דף
אס יא ש' לזו שבעים אמה ושירים ולזו
ספ' לשמיהן להיות אחת. שתי עיירות
שליש יא באמצע בית נמצא אותו בית

בְּחֹךְ שִׁבְעִים אֲמָה וְד' טַפְחִים לְשִׁמְיָה
וַעֲשֶׂה אֹתוֹ בֵּית כְּעִיזָר לָהּ כְּאֶשֶׁה
עֹבֶרֶה עָלֶיהָ בְּנֹטָה וּמִאֲטַרְפָּה
לְיוֹתָם שְׁמִיָּה לְחַחֵל לֵלֵן בְּחַחֵת מִן
שִׁיבִי שְׁמִיָּה לֹא כִּד' אֲמוֹת וּמוֹנֶה
אֲלֵפִים מִחוּלָּה לָהּ וְאֵם יֵשׁ בֵּית
פִּתּוֹת מִד' אֲמוֹת אִתּוֹ חֲשׁוֹב לְרַפְּסִי:
וְאִין הֶאֱחָן אֹל שְׁסוּפִים חוֹלְקִין בֹּז.
וְקַדְמ' הִשְׁתֵּה שְׁאִין יִיבֹלֵן לִבְרֹךְ אֹה
וְהִלְחֵק לְפִי שְׁאִין בֹּז כִּד' לֹה
וְכִיד' לֹה: לִימָא רַבִּי הִיא. דְּלֹא
חֲשִׁיב קוֹבֶה בְּצִיר מִד' אֲמוֹת: וְלֹא
רַבָּנִן. דְּכִי הִיכ' דִּמְשָׁרִי בְּקוֹבֶה
אֲלֵמָה דִּירָה הִיא וְהוּא הִדִּין לְכָל מִילֵי
דְּבֵית: כּוֹלֶנּוּ בֵּית כְּסִיב כְּסוֹ.
מִחוּחֹת בֵּיתָן (דְּבִרָסִי ו) כִּי מִנְהָ
בֵּית חֲדָשׁ (שֶׁסֶּס) וְכֹא אֲשֶׁר לֹא הִיט
(וְקַדְמ' יד) כִּי יִמְכּוֹר בֵּית מוֹשֶׁה (ס)
(ס) אֲשֶׁר בְּנֵה בֵּית חֲדָשׁ (דְּבִרָסִי):
הִכִּי גִרְסִין אִין מַעֲרִבִין וְאִין
מַשְׁתַּקִּין בֹּז וְאִין מֵינִין בֹּז עִירֹב
דְּלֹא חוּי לְדִירָה עִירֹבִי חֲזִירוֹת אִין
מֵינִים בֹּז אֲכַל שְׁלֹשׁ מִבְּחֹאֵם מֵינִין
בֹּז כִּד': דְּלֹא חוּי לְדִירָה.

וועטמא לעירנא מפרס בעירנא
דאף מע. משום דירה דבית שטערן
היפה של עירוב הוא כאלו כולן דערין
תבטרו ומנאלת של הארץ משמשת
לביית אחד הלכך בית דראוי לדירה
בעינן ופת נמי אינו לר' ליתן כיון
ללא מיקרי דירה אין הדו ברו אוסר
לע בני תאר שאין רשותו כלום:
דלא גרע מחלל. שאינו מקורה
והאי נמי סלק הקיפו וקרויו כמי
שאינו נמצא שימור עומד כאחד
החלל ותמן (עירובין דף פה:) דשימור
נחלק באחד החלל. משום דעירוב
החלל לעירובי הבתים הוא להיות
כולם כדורים בבית אחד הלכך בעינן
בית הראוי לדירה ושימור המצוי
אין אלא לר'ף החללנא ותלמודא ללא
דירה יניחו והלכך לא בני דירה
אלא באיורא של תאר דין ונמוס

לֵךְ כִּלְיוֹ תִשְׁמְעִין לַיהוָה אֶחָד: מִי
נְעִירֹתָם תִּרְוִיחֶיהָ נְעִירֹתָם בְּעוֹ וְעַד
רֹב פִּרְיָהּ בְּדַעֲרָה בֵּית דִּרְרָה כְּדַמּוּסָה
וְיֵהָרֹרֹת וְהָרֹב וְהַסֵּבֵן וְהַסֵּבֵן אֶת
יְהוָה הַחֲזָר וְנִתְּנוּ בְּבֵית שַׁעַר הַיְיִו בֵּית
בְּנֵי אִם מִזְחָח וְשׁוֹמֵר הַפֶּתַח וְיִשָּׁב
שְׁקוּרִין פּוֹרְטֻקָּאִי: מִרְפָּסָה. עֲלֵיהָ
אֵין רֶשֶׁת הָרִבִּים וְכֵן פִּתְחֵיהָ הָרִבָּה
וְהַחֲזָר וְעוֹשִׂין מִרְפָּסָה אֶרֶצְהָ לְרִבְרֵב
רִפְסָת אֲלֵהֶיךָ קוֹלֵס אֲשַׁקְלֵא: אִינוּ
וְהֵאֱלָ בְּחֶזֶק דַּקְמִי לֹא בְּחִירָה אֵלֶּה
לְחַת הַחֲזָרוֹת שְׂבָחֵיהָ לְאִפְסוּקִי חֲזָר
וְיִזְכִּין בְּכֶזֶד מִתְּחִלָּה (דף נה:) בְּרִגְגִין
תִּקַּע מִתְּחִלָּה: הִי קִאֲמֵר אֵין
שְׂחִי בְּחִים פִּתְחוּן לֵה וְחֻלְקוֹה שִׁי
וְחֶזֶר וְהָ שְׁעָל שְׁלֹשָׁה בְּחִים לְרִבְרֵב
אֵין נִכְנָסִין וְיִזְכִּין מִן הַבְּחִים הָרִבִּים
אֵין לֵדֵן לֵדֵן לֵבֵן לֵבֵן פֶּתַח אֵלֶּה דִּלֵּא
וְכִנְגֵד כֹּל רַחְבּוֹ לִפְרָק מִשְׁאֵל וְכֵן
יֵלֵךְ דְּשָׁקִיל חֲלָק בְּחֶזֶר בֵּית לְמִיחֵיהָ
בְּמִדְרָשׁוֹ שֶׁל רַב אֲשִׁי שְׁקִידוֹ בְּהַמְרָא:
יֵשׁ שֶׁסֶּל כֹּל ו' מִפְּנֵי הַסֵּבֵן מִמּוֹת:

מסורת הש"ס

(א) וְיָלַד הָאָדָם, (ב) וַתֵּלֶד
דְּמִיאלָהּ, (ג) עִירֻכָּן מֵהָ:
(ד) [שָׁס, (ה) כִּי יֵלֵךְ, (ו) יִיב
בְּחֶזֶק, (ז) כִּסְיָא טַסָּף, (ח)

לעזי רש"י

פודטק"א (פודק"א).
אנסורה.
אלווי"ר (אלידו"ר).
מרפסת.
אשקל"א (דיגרי"ד).
מדרגות.

מוסף רש"י

חצר לפי מלתתיה
מחלקתה. הינה לו חצר
ובה שני בתיים ואחד
פתחו לו שני פתחים
לחצר, ולבית השני אין
פתח לחצר אלא פתח אחד
והוא נכסיו עד פיו ואחד
החצר לחצונו עד וישני
לשמעון ואחר לא חילק, אם
כמו להחזיק את החצר עד
שני שני פתחים וטול
שני חלקים בחצר ואחיו
טול חלק אחד (ד"ב י"א.)
לכל פתח ופתח ארבע
אמות. כדכח החצר להלן
מן הכותש כנגד הכותש כפי
הרחב הפתח (ד"ב י"א.)